ISSN 0378-7079

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen

C 178

36e jaargang

30 juni 1993

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer | Inhoud | Bladzijde

I *Mededelingen*

Commissie

93/C 178/01 Ecu 1

93/C 178/02 Steunmaatregelen van de Staten — C 7/93 (N 327/92) — Portugal 2

93/C 178/03 Informatieprocedure — Technische voorschriften 7

93/C 178/04 Wijziging van de lijst betreffende de benoeming van de leden van de raadgevende comités voor de landbouwsector (PB nr. C 96 van 5. 4. 1993) 8

93/C 178/05 Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* voor door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen) (Week van 22 tot en met 26 juni 1993) 9

Hof van Justitie

HOF VAN JUSTITIE

93/C 178/06 Beschikking van het Hof van 26 april 1993 in zaak C-386/92 (verzoek van de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin Automobiles — Maison du deux roues, rechter bij het Tribunal de commerce de Romans, om een prejudiciële beslissing): Monin Automobiles tegen Maison du deux roues *(Niet-ontvankelijkheid)* 10

93/C 178/07 Zaak C-278/93: Verzoek van het Arbeitsgericht Bremen van 5 mei 1993 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. Freers en H. Speckmann en Deutsche Bundespost 10

(Vervolg z.o.z.)

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde

93/C 178/08 Zaak C-292/93: Verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main van 10 juni 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen N. Lieber enerzijds en W. S. Göbel en S. Göbel anderzijds 10

93/C 178/09 Zaak C-302/93: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 19 mei 1993 in het geding E. Debouche tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, te Rijswijk 11

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

93/C 178/10 Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1993 in zaak T-50/92: G. Fiorani tegen Europees Parlement *(Ambtenaar — Overplaatsing/nieuwe tewerkstelling — Maatregel ter organisatie van diensten — Verkapte tuchtmaatregel — Bezwarend besluit)* 11

93/C 178/11 Zaak T-36/93: Beroep, op 1 juni 1993 ingesteld door G. Ojha tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen 12

93/C 178/12 Zaak T-38/93: Beroep, op 3 juni 1993 ingesteld door A. M. Stahlschmidt tegen Europees Parlement 12

93/C 178/13 Doorhaling van zaak T-41/92 13

II *Voorbereidende besluiten*

Commissie

93/C 178/14 Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de depositogarantiestelsels 14

93/C 178/15 Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke fiscale regeling voor uitkeringen van rente en van royalties tussen moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten 18

III *Bekendmakingen*

Commissie

93/C 178/16 Informatie van de Commissie betreffende de overeenkomst tussen de EG en de VS inzake overheidsopdrachten 19

93/C 178/17 Europees economisch samenwerkingsverband — Bekendmaking krachtens Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 — Oprichting 19

93/C 178/18 Assistentie op het gebied van de controle van de omzetting van communautaire richtlijnen in de voedingswarensector 20

93/C 178/19 Acties op het gebied van de consumentenvoorlichting 1993/1994 — Aanbesteding 21

93/C 178/20 Tegenwaarde van de ecu — Drempelwaarden op het gebied van overheidsopdrachten (Richtlijn 92/50/EEG), geldig vanaf 1. 7. 1993-31. 12. 1993 23

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU [1]

29 juni 1993

(93/C 178/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,2818	US-dollar	1,15445
Deense kroon	7,53223	Canadese dollar	1,47909
Duitse mark	1,95968	Yen	124,104
Griekse drachme	266,910	Zwitserse frank	1,74149
Peseta	149,871	Noorse kroon	8,28032
Franse frank	6,60174	Zweedse kroon	9,01155
Iers pond	0,803433	Finse mark	6,59539
Lire	1781,90	Oostenrijkse schilling	13,7923
Gulden	2,19773	IJslandse kroon	82,0585
Escudo	186,433	Australische dollar	1,72564
Pond sterling	0,772882	Nieuwzeelandse dollar	2,14982

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

— telex nr. 23789 te Brussel kiezen;

— zijn eigen telexadres geven;

— de code „cccc" vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;

— de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff".

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

---

[1] Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 7/93 (N 327/92)

Portugal

(93/C 178/02)

(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap)

Mededeling van de Commissie krachtens artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag aan de overige Lid-Staten en de overige belanghebbenden betreffende de vergoeding van het tekort van de TAP op de routes naar de Atlantische autonome gebieden de Azoren en Madeira

Met onderstaande brief heeft de Commissie de Portugese Regering op de hoogte gesteld van haar besluit de procedure aan te vangen.

„Bij schrijven van 10 april 1992, geregistreerd op 13 april 1993, heeft de Portugese Regering de Commissie kennisgeving gedaan van haar voornemen om een naar verluid door haar bij Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP) opgelopen schuld van 35 140 964 000 esc. te vereffenen.

In antwoord op een brief van de Commissie van 28 mei 1992 hebben de Portugese autoriteiten bij schrijven van 25 juni 1992, geregistreerd op 26 juni 1992, nadere gegevens verstrekt over bovengenoemde verrichting en mededeling gedaan van de criteria welke vanaf 1992 van toepassing zijn voor het compenseren van de verliezen van de TAP op de routes naar de Atlantische autonome gebieden de Azoren en Madeira.

De Commissie heeft om bijkomende informatie verzocht bij schrijven van 4 augustus 1992 en 16 december 1992, waarop de Portugese Regering heeft geantwoord bij schrijven van 28 oktober 1992 en 15 januari 1993, geregistreerd op respectievelijk 30 oktober 1992 en 25 januari 1993.

Op 11 januari 1993 kwamen te Brussel ambtenaren verantwoordelijk voor staatssteun van het Directoraat-generaal Vervoer van de Commissie in vergadering bijeen met vertegenwoordigers van het Portugese bestuur voor de burgerluchtvaart, van de TAP en van de Portugese Permanente Vertegenwoordiging.

Uit van de Portugese Regering ontvangen informatie blijkt dat op grond van artikel 231 van de Portugese grondwet de Regering verplicht is de bewoners van de autonome regio's sociale bescherming te verlenen in de vorm van maatregelen waardoor de uit de geografische ligging van de eilanden voortvloeiende ongelijkheden worden weggewerkt.

De Portugese autoriteiten hebben openbare-dienstverplichtingen opgelegd voor de routes tussen de autonome gebieden Madeira en de Azoren (hierna „de autonome gebieden" genoemd) en het vasteland en hebben de TAP opgedragen die routes te exploiteren. De Regering heeft in verband daarmee op jaarbasis voor de bewoners van de autonome gebieden veel lagere luchttarieven vastgesteld dan een luchtvaartmaatschappij rekening houdend met haar kosten zou kunnen vaststellen. De TAP heeft als gevolg van die door de Portugese Regering opgelegde openbare-dienstverplichtingen aanzienlijke verliezen geleden.

Voor de periode 1978-1991 heeft de Portugese Regering naar aanleiding van ernstige financiële problemen het door de TAP opgelopen tekort slechts gedeeltelijk gecompenseerd (de laatste compensatie werd in 1989 betaald). Het totale niet-gecompenseerde tekort van de TAP met betrekking tot de autonome gebieden bedroeg in 1991 aldus in totaal 18 328 074 000 esc. Dit bedrag komt overeen met de som van de onbetaalde gedeelten van het tekort van de TAP voor de routes naar de autonome gebieden in de periode 1978-1991. Daarbij zijn de historische waarden opgeteld zonder rekening te houden met de inflatie. De Portugese Regering overweegt de TAP het totale onbetaalde tekort voor de autonome gebieden uit te keren na een aanpassing van het totale bedrag overeenkomend met de inflatie in de loop van de periode 1978-1991. Het totaal komt daardoor op 35 140 964 000 esc. Een lening van de Staat aan de TAP, waarvan het bedrag inclusief de contractuele rente tot en met 31 maart 1992 overeenkomt met 3 140 964 000 esc., moet van dat totaal worden afgetrokken. Het kapitaal van de TAP werd met laatstgenoemd bedrag verhoogd. De overblijvende schuld van 32 miljard esc. zou moeten worden vereffend door aanzuivering van het totaal van de door de luchtvaartmaatschappij opgelopen verliezen en door overneming door de Staat van leningen van de TAP voor een overeenkomstig bedrag.

Voor het berekenen van de jaarlijkse tekorten van de TAP is de Portugese Regering uitgegaan van de bedrijfsresultaten voor de autonome gebieden en de gezamenlijke exploitatietekorten voor passagiers en vracht. Deze methode voor het berekenen van het tekort van de luchtvaartmaatschappij is aanvaardbaar omdat rekening wordt gehouden met de werkelijke inkomsten en kosten van de TAP voor de beschouwde routes (deze methode is eveneens in overeenstemming met het criterium van artikel 4, lid 1, onder h), van Verordening (EEG) nr. 2408/92 voor het vergoeden van de nakoming van openbare-dienstverplichtingen).

De Portugese autoriteiten hebben medegedeeld dat de rechtstreekse vluchten naar de autonome gebieden slechts ongeveer 90 % van het eilandenverkeer vertegenwoordigen, omdat de overige 10 % van de passagiers gebruik maken van internationale vluchten die de eilanden aandoen. Indien alle passagiers van rechtstreekse vluchten gebruik zouden maken, zou de TAP het aantal rechtstreekse vluchten in dezelfde verhouding moeten opvoeren, omdat de bezettingsgraad reeds zeer hoog ligt

(75,8 % in 1990). Voor deze bijkomende lokale vluchten zou hetzelfde tekort als voor de huidige directe vluchten worden opgelopen, omdat de bezettingsgraad en het tekort per passagier dezelfde zouden blijven. De Portugese autoriteiten concluderen daaruit dat bij de berekening van het totale door de TAP opgelopen tekort eveneens rekening dient te worden gehouden met het tekort voor de passagiers welke op een internationale vlucht (bij voorbeeld Funchal—Lissabon—Rome) slechts voor het binnenlandse gedeelte van de reis (van en naar de eilanden) meevliegen.

Uitgaande van deze veronderstelling heeft de Portugese Regering het bijkomend tekort berekend door het aantal passagiers voor uitsluitend het binnenlandse gedeelte van deze vluchten te vermenigvuldigen met het tekort voor iedere passagier op een rechtstreekse vlucht op dezelfde route.

De Portugese Regering is van plan de TAP in de toekomst te blijven compenseren voor het tekort op de routes naar de Atlantische gebieden. Zij zal met het oog daarop vanaf 1992 de volgende criteria toepassen:

a) De TAP krijgt een jaarlijkse subsidie voor de geregelde luchtverbindingen tussen het vasteland en de autonome gebieden, tussen de autonome gebieden en tussen Funchal en Porto Santo. De subsidie wordt berekend door de Algemene Financiële Inspectie en wordt uitgekeerd in maandelijkse termijnen overeenkomend met het aantal bewoners, studenten en leden van de sportteams van de autonome gebieden (hierna „de speciale passagierscategorieën" genoemd) dat effectief naar het vasteland wordt vervoerd, vermenigvuldigd met het verschil tussen het gewone tarief dat de TAP voor de andere passagiers toepast en de tarieven welke voor bovengenoemde passagiers op deze routes werden vastgesteld in overeenstemming met de Portugese wet (artikel 2 van Decreet-wet 311/91 van 17 augustus 1991).

b) De Staat kan bovendien de TAP ieder jaar vergoeden voor het door de Algemene Financiële Inspectie vastgestelde verlies dat de maatschappij werkelijk heeft geleden op de routes waarop zij om door de Regering vastgestelde, niet-commerciële redenen heeft gevlogen (te weten routes waarop vluchten worden georganiseerd om politieke redenen en welke een luchtvaartmaatschappij uitgaande van uitsluitend commerciële overwegingen niet zou willen exploiteren). De Portugese autoriteiten hebben de Commissie evenwel medegedeeld dat in verband met dit criterium geen andere routes zijn aangewezen dan die naar de autonome gebieden de Azoren en Madeira.

In artikel 92, lid 1, van het Verdrag wordt bepaald dat steunmaatregelen van de Staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloedt.

De compensatie voor de verliezen van de periode 1978-1991 en de compensatie voor de tekorten vanaf 1992 worden hierna afzonderlijk behandeld.

a) De Portugese Regering heeft aan de Commissie kennisgeving gedaan van haar voornemen om te voorzien in het door de TAP opgelopen tekort van ongeveer 35 miljard esc. Deze verrichting zal het overnemen van de schuld van de luchtvaartmaatschappij ten belope van 32 miljard esc. en een kapitaalsverhoging voor de luchtvaartmaatschappij ten belope van 3 miljard esc. door de omzetting van schuld in aandelen omvatten. De kapitaalsverhoging heeft reeds plaatsgehad.

In artikel 93, lid 3, van het Verdrag wordt bepaald dat de Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte moet worden gebracht, om haar opmerkingen te kunnen maken. Indien zij meent dat zulk een voornemen volgens artikel 92 onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, vangt zij onverwijld de in lid 2 bedoelde procedure aan. De betrokken Lid-Staat kan de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoering brengen voordat die procedure tot een eindbeslissing heeft geleid.

De Portugese Regering is, door het tot stand brengen van de kapitaalsverhoging zonder de eindbeslissing van de Commissie af te wachten, haar verplichtingen op grond van artikel 93, lid 3, niet nagekomen.

In verband met de essentie van de zaak zij erop gewezen dat onder het begrip „openbare-dienstverplichting" dient te worden verstaan, een verplichting welke aan een vervoeronderneming wordt opgelegd en welke die vervoeronderneming niet zou aangaan indien zij alleen haar commerciële belangen in aanmerking zou nemen [1].

De Commissie heeft in de richtsnoeren van Memorandum nr. 2 de overweging opgenomen dat in het algemeen de Lid-Staten een einde dienen te maken aan de openbare-dienstverplichtingen en, indien dit onmogelijk blijkt, in compensatie dienen te voorzien. Voor het in werking treden op 1 januari 1993 van Verordening (EEG) nr. 2408/92 betreffende toegang tot de markt zijn op communautair niveau geen criteria vastgesteld voor het berekenen van de vergoeding.

In het onderhavige geval heeft de TAP namens de Staat openbare diensten ingesteld op de routes naar de Azoren. De Portugese Regering heeft de TAP tariefverplichtingen opgelegd voor de bewoners van de Atlantische eilanden. De TAP heeft aldus namens de Staat openbare diensten verzorgd welke niet in overeenstemming zijn met haar commerciële belangen (dat wil zeggen zonder rekening te houden met haar kosten).

Volgens Memorandum nr. 2 behoort compensatie voor het nakomen van openbare-dienstverplichtingen tot de onder artikel 92 van het Verdrag vallende steunmaatregelen.

Aangezien de gemeenschappelijke luchtvervoermarkt door een scherpe concurrentie wordt gekenmerkt,

[1] Zie Memorandum nr. 2 van 1984 betreffende ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid inzake luchtvervoer, COM(84) 72 def., bijlage IV, punt 37.

vervalst dergelijke steun de concurrentie tussen de luchtvaartmaatschappijen van de Gemeenschap. De positie van de TAP zal als gevolg van de steun sterker worden ten opzichte van de andere communautaire luchtvaartmaatschappijen die zware openbare-dienstverplichtingen nakomen zonder compensatie te ontvangen. De steun beïnvloedt overigens het intracommunautair handelsverkeer, omdat de TAP vrije toegang heeft tot de gemeenschappelijke markt en in concurrentie met andere luchtvaartmaatschappijen verschillende communautaire routes exploiteert. De steunmaatregel zou namelijk ook tot een subsidie-effect op die routes kunnen leiden, hetgeen in het kader van de bepalingen inzake staatssteun van het Verdrag onaanvaardbaar is.

De aan de TAP verleende steun kan niet worden beschouwd als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar op grond van artikel 92, lid 2, onder a), van het Verdrag. In artikel 92, lid 2, onder a), waarop de Portugese autoriteiten zich niet hebben beroepen, wordt bepaald dat steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn op voorwaarde dat deze toegepast worden zonder onderscheid naar de oorsprong van de produkten. Deze bepaling is in het onderhavige geval niet van toepassing. Een compensatie voor het opgelopen tekort waarbij de toegang tot de routes naar de autonome gebieden tot de TAP wordt beperkt, lijkt een steunmaatregel ten behoeve van de luchtvaartmaatschappij te zijn.

De beschouwde steun is geen maatregel om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een Lid-Staat op te heffen zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, onder b).

De compensatie voor het exploitatietekort van de TAP is geen sectoriële steun in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), omdat zij niet gericht is op de ontwikkeling van de luchtvervoersector of op het te boven komen van handicaps van de Portugese luchtvaartmaatschappij.

Artikel 92, lid 3, voorziet onder a) en onder c) in uitzonderingen betreffende steunmaatregelen ter bevordering of ter vergemakkelijking van de ontwikkeling van bepaalde streken. Artikel 92, lid 3, voorziet onder c) eveneens in een uitzondering voor sectoriële steunmaatregelen, met name ter bevordering van de ontwikkeling van bepaalde vormen van bedrijvigheid.

Artikel 92, lid 3, voorziet onder a) in een uitzondering betreffende steunmaatregelen ter bevordering van de ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is.

De Commissie heeft in haar Mededeling 88/C 212/02 [1], zoals gewijzigd bij Mededeling 90/C 163/05 [2], de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen toegelicht. Voor de toepassing van artikel 92, lid 3, onder a), gaat de Commissie uit van het ontwikkelingsniveau van de verschillende regio's ten opzichte van het communautaire gemiddelde. Met het oog daarop wordt de sociaal-economische situatie beoordeeld op grond van de verhouding BBP/KKS (bruto binnenlands produkt/koopkrachtstandaard) per hoofd, waarbij gebruik wordt gemaakt van de communautaire indeling van de regio's. In een tweede stadium wordt het relatieve niveau van de regionale ontwikkeling bepaald door vergelijking met het communautaire gemiddelde. De voor steun overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder a), in aanmerking komende regio's zijn derhalve die van niveau II (uitgaande van de NUTS) met een BBP/KKS-drempel van 75 of lager, waaruit een abnormaal lage levensstandaard of een ernstig gebrek aan werkgelegenheid blijkt. Indien deze indicatoren worden toegepast, moet het volledige Portugese grondgebied (met inbegrip van de Atlantische eilanden) worden beschouwd als een regio die in aanmerking komt voor steun overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder a). Geen enkele Portugese regio heeft een BBP/KKS van meer dan 75 % (de Portugese BBP/KKS-verhouding kwam voor de periode 1986-1990 overeen met 54 % van het gemiddelde van de Gemeenschap).

De compensatie van het in de periode 1978-1991 door de TAP opgelopen tekort voor het vervoer van en naar de Atlantische eilanden zou voor de vrijstelling bedoeld in artikel 93, lid 3, onder a) in aanmerking kunnen komen. De Commissie heeft namelijk de mogelijkheid overwogen op grond van artikel 92, lid 3, onder a), een vrijstelling te verlenen voor de compensatie betreffende openbare-dienstverplichtingen als bevorderlijk voor de regionale ontwikkeling [3]. Rekening houdend met de toegankelijkheid van de markt is de compensatie voor het tekort van de TAP de enige manier waarop de vitale verbindingen met de Atlantische eilanden in stand kunnen worden gehouden.

De Commissie is zich ervan bewust dat een gedeelte van de compensatie betrekking heeft op tekorten welke tot stand zijn gekomen voordat Portugal toetrad tot de Gemeenschap (juli 1985). Dit gegeven is evenwel niet relevant. De steun is namelijk niet gericht op het vergemakkelijken van de aanpassing van de TAP aan een situatie van eerlijke concurrentie na de toetreding van Portugal tot de Gemeenschap. Zoals reeds werd uiteengezet beschouwt de Commissie de compensatie voor het tekort van de TAP niet als een steunmaatregel gericht op de verbetering van de financiële positie en de efficiency van de exploitatie van de TAP.

De compensatie voor het tekort van de TAP is exploitatiesteun met een regionaal karakter gericht op het te boven komen van een blijvend en structureel nadeel veroorzaakt door de afgelegen ligging van de autonome gebieden.

Gezien die omstandigheden lijkt, zolang de toegang tot dergelijke routes nog niet volledig is geliberaliseerd, voor de Portugese Regering de enige methode om het hoofd te bieden aan de ernstige economische en sociale problemen verbonden aan de ligging van de eilanden, erin te bestaan met betrekking tot de autonome gebieden openbare-dienstverplichtingen op te leggen en het door de TAP op deze routes opgelopen tekort te vergoeden.

(1) PB nr. C 212 van 12. 8. 1988, blz. 2.

(2) PB nr. C 163 van 4. 7. 1990, blz. 6.

(3) Memorandum nr. 2 van 1984.

In het onderhavige geval heeft de Staat met betrekking tot de autonome gebieden de TAP tariefverplichtingen opgelegd en heeft de Staat zich niet in de mogelijkheid bevonden het door de TAP op de eilandroutes opgelopen tekort regelmatig te vergoeden. De Staat was evenwel juridisch verplicht dit tekort te vergoeden. In artikel 20, lid 2, van Decreet-wet nr. 260/76 wordt bepaald dat de Staat de overheidsondernemingen subsidies moet toekennen als compensatie voor de hun opgelegde speciale verplichtingen. De TAP heeft derhalve jaar na jaar ten opzichte van de Portugese Regering kredieten verworven. Indien de compensatie in aanmerking komt voor de in artikel 92, lid 3, onder a), bedoelde vrijstelling, is het van geen belang meer dat de Staat eerst in 1992 heeft besloten het volledige voor de periode 1978-1991 nog te dekken tekort te vergoeden. Verder moet worden aangenomen dat de Portugese Regering het nog te vergoeden tekort overeenkomstig de inflatiepercentages voor de periode 1978-1991 kan aanpassen. In de eerste plaats is de revalorisatie van de aan de TAP verschuldigde bedragen vanzelfsprekend de enige manier waarop de TAP voor de op de routes naar de Atlantische eilanden opgenomen verliezen volledig schadeloos kan worden gesteld. Het zou niet eerlijk zijn alleen de terugbetaling toe te staan van de nominale bedragen zonder dat met de gevolgen van de inflatie rekening wordt gehouden. In de tweede plaats wordt in de Portugese wet uitdrukkelijk bepaald dat verschuldigde bedragen met rente moeten worden terugbetaald. De Portugese Regering was zoals vermeld op grond van het Portugese recht verplicht een geldbedrag uit te keren aan de TAP als vergoeding voor haar verliezen op de routes naar de eilanden. Deze verplichting is een geldelijke verplichting. Op grond van artikel 804 van het Portugees Burgerlijk Wetboek is bij achterstallige betaling de debiteur verplicht het door hem veroorzaakte nadeel te vergoeden. De betaling door de debiteur wordt als achterstallig beschouwd wanneer hij, om een aan hem toeschrijfbare reden, zijn verplichting niet tijdig nakomt.

Met betrekking tot financiële verplichtingen wordt in artikel 806 van het Portugees Burgerlijk Wetboek bepaald dat de interest wordt berekend vanaf de dag waarop diende te worden betaald. De rentevoet wordt bij wet voorgeschreven tenzij de partijen een andere regeling hebben getroffen. Het is eveneens mogelijk dat de debiteur ook nog alle andere door de crediteur naar aanleiding van het uitstel van de betaling opgelopen schade moet betalen.

Het bij wet vaststellen van de rentevoet is op grond van artikel 559 van het Portugees Burgerlijk Wetboek de gezamenlijke verantwoordelijkheid van het Ministerie van Justitie en het Ministerie van Financiën en Planning. De partijen mogen evenwel een lagere dan de wettelijke rentevoet overeenkomen. Dat is in het onderhavige geval gebeurd, want de partijen zijn overeengekomen dat de Portugese Regering een rente overeenkomstig het inflatiepercentage in plaats van de wettelijke rentevoet betaalt. De Portugese Regering heeft de Commissie het bewijsmateriaal geleverd om aan te tonen dat in de periode 1978-1991 de wettelijke rentevoet hoger lag dan het inflatiepercentage.

Met betrekking tot het eveneens vergoed worden van de tekorten welke voor de binnenslands op internationale vluchten naar de Azoren reizende passagiers worden berekend, lijkt de berekeningsmethode van de Portugese Regering voor de betreffende periode niet onjuist. Zoals reeds vermeld wordt in Memorandum nr. 2 van 1984, waarin in het algemeen wordt erkend dat het nakomen van openbare-dienstverplichtingen kan worden vergoed, niet nader ingegaan op de te gebruiken berekeningsmethode. Voor de periode 1978-1991 kan het argument van de Portugese Regering dat de binnenslands op internationale vluchten reizende passagiers door hun goedkope (zie hoger) biljetten het tekort van de TAP hebben doen toenemen, niet worden aangevochten.

b) Met betrekking tot het sedert 1992 opgelopen tekort heeft de Portugese Regering verklaard dat de compensatie in maandelijkse termijnen zal worden betaald en zal worden berekend op basis van het verschil tussen de aan de TAP opgelegde tarieven en de tarieven welke de TAP zou toepassen indien zij de tarieven voor de autonome gebieden vrij zou mogen bepalen.

Met betrekking tot de nieuwe compensatie gelden dezelfde juridische overwegingen als die welke ten aanzien van de compensatie voor het vroegere tekort zijn vermeld. De compensatie is gericht op het in stand houden van vitale verbindingen tussen de eilanden en het vasteland en komt derhalve om bovenvermelde redenen in aanmerking voor de vrijstelling bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a).

De methode voor de berekening van de compensatie ten aanzien van het toekomstige tekort is evenwel verschillend van die welke werd gebruikt voor het voormalige tekort. De nieuwe methode steunt niet op de inkomsten en kosten van de luchtvaartmaatschappij op de routes naar de eilanden maar is gebaseerd op het verschil tussen de promotietarieven en de „normale" tarieven. Aangezien de vluchten naar de eilanden worden gekenmerkt door een zeer hoge bezettingsgraad (75,8 % in 1990) zouden door compensatie op basis van het verschil tussen de tarieven de onrendabele routes naar de eilanden tot zeer rendabele routes kunnen worden omgevormd. Deze nieuwe methode zou namelijk een te hoge compensatie voor het tekort van de luchtvaartmaatschappij tot gevolg kunnen hebben. Hoe hoger namelijk de TAP haar „normale" tarieven vaststelt, hoe meer winst zij zal maken, aangezien de meeste passagiers op de vluchten naar de eilanden tot de speciale categorie behoren die voor het promotietarief in aanmerking komt. Deze methode is niet doorzichtig, omdat zij geen rekening houdt met de werkelijk door de luchtvaartmaatschappij opgelopen verliezen en een situatie creeert welke niet meer in overeenstemming is met de grondgedachte van de vrijstelling waarin artikel 92, lid 3, onder a) voorziet.

Er zij eveneens op gewezen dat (hoewel artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2408/92 zoals vermeld momenteel niet van toepassing is op het eilandenverkeer met de Azoren en Madeira [1]) deze methode niet

[1]) Het autonome gebied de Azoren is op grond van artikel 1, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de toepassing van de verordening vrijgesteld. Met betrekking tot Madeira, dat geen deel uitmaakt van de archipel van de Azoren, wordt de toegang tot de markt beperkt door de exclusieve concessie van onbeperkte duur welke aan de TAP werd toegekend op grond van artikel 3, lid 4, van de oprichtingsakte vastgesteld bij Decreet-wet nr. 471-A/76 van 14 juni 1976 en bevestigd bij Decreet-wet nr. 343/89 van 25 juli 1989.

verenigbaar is met de basisregels voor de vergoeding van openbare-dienstverplichtingen zoals die elders in de Gemeenschap overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2408/92 betreffende de toegang tot de markt worden toegepast. In artikel 4, lid 1, onder h), van deze verordening wordt bepaald dat „voor deze vergoeding de kosten en inkomsten in verband met de betrokken dienst in aanmerking worden genomen", hetgeen overeenkomt met het tekort voor de betrokken route. De voorgestelde Portugese regeling zou, met ingang van 1 januari 1993, afwijken van de elders in de Gemeenschap toegepaste vergoedingsregelingen.

Memorandum nr. 2 van 1984, dat zoals vermeld voorziet in de mogelijkheid dat de Lid-Staten voor openbare-dienstverplichtingen vergoedingen betalen, bevat geen criteria voor de berekening van die vergoedingen. De Commissie moet evenwel erop toezien dat de luchtvaartmaatschappijen als vergoeding voor de openbare-dienstverplichtingen geen te grote compensatie voor het door hen opgelopen tekort ontvangen. De Portugese Regering heeft nog geen gegevens medegedeeld met betrekking tot de voor de routes naar de Atlantische eilanden sedert het begin van 1992 door de TAP opgelopen werkelijke (maandelijkse) tekorten en de op basis van de nieuwe methode berekende overeenkomstige compensaties. De Commissie is derhalve niet in staat te beoordelen of de Portugese Regering de TAP voor haar tekorten vanaf 1992 geen te grote compensatie toekent en eventueel te berekenen in welke mate de compensatie te groot is.

In het onderhavige geval zou het tekort van de TAP kleiner kunnen zijn dan het bedrag dat zij als subsidie van de Staat ontvangt, of zou de maatschappij zelfs winst kunnen maken en toch exploitatiesteun ontvangen, die niet kan worden beschouwd als regionale steun zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a). De methode is derhalve niet verenigbaar met artikel 92.

Op grond van het voorgaande is het standpunt van de Commissie dat:

a) de compensatie voor het tekort dat de TAP heeft opgelopen voor de routes naar de autonome gebieden in de periode 1978-1991 een met de gemeenschappelijke markt overeenkomstige steunmaatregel is zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a);

b) ernstig moet worden getwijfeld aan de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van de voor de toekomst te gebruiken berekeningsmethode voor de vergoeding van het tekort van de TAP. Op basis van de beschikbare informatie twijfelt de Commissie eraan dat om het even welke van de afwijkingen van artikel 92 op deze berekeningsmethode van toepassing kan zijn.

Aan de hand van deze brief doet de Commissie derhalve aan de Portugese Regering kennisgeving van haar besluit:

a) geen bezwaar te maken tegen de compensatie voor het tekort van de TAP ten belope van 35 140 964 000 esc. (overneming van de schulden van de TAP ten belope van 32 miljard en een kapitaalsverhoging voor de TAP met 3 140 964 000 esc.) op grond van het feit dat deze steunmaatregel onder de vrijstelling van artikel 92, lid 3, onder a), valt;

b) de procedure van artikel 93, lid 2, op gang te brengen met betrekking tot de voor de toekomst te gebruiken methode voor de vergoeding van het tekort van de TAP dat verband houdt met de autonome gebieden.

De Commissie verzoekt in het kader van deze procedure de Portugese Regering binnen 30 dagen na ontvangst van deze brief haar opmerkingen in te dienen. De Portugese Regering wordt eveneens verzocht de Commissie een overzicht te verstrekken van de maandelijkse door de TAP in 1992 opgelopen tekorten en van de overeenkomstige compensaties berekend op basis van de verschillen tussen de tarieven, evenals alle informatie welke nodig is voor het beoordelen van deze zaak. De Commissie stelt de Portugese Regering ervan in kennis dat de andere Lid-Staten en belanghebbende partijen aan de hand van een mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zullen worden verzocht hun opmerkingen in te dienen.

De Commissie herinnert Uw Regering eraan dat op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag geen steunmaatregelen tot uitvoering kunnen worden gebracht voordat de procedure bedoeld in artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag tot een eindbeslissing heeft geleid.

De Commissie vestigt de aandacht van Uw Regering op haar naar alle Lid-Staten gezonden brief van 3 november 1983 betreffende hun verplichtingen op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag en op haar in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983 bekendgemaakte mededeling, op grond waarvan alle steun welke op illegale wijze wordt verstrekt, dat wil zeggen zonder te wachten op de eindbeslissing van de Commissie in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, kan worden teruggevorderd."

De Commissie maant de overige Lid-Staten en de overige betrokkenen aan om hun opmerkingen over de maatregelen in kwestie te maken binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de datum van deze bekendmaking en deze te zenden naar het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Deze opmerkingen zullen worden medegedeeld aan Portugal.

Informatieprocedure — Technische voorschriften

(93/C 178/03)

— Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften
(PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8).

— Richtlijn 88/182/EEG van de Raad van 22 maart 1988 houdende wijziging van Richtlijn 83/189/EEG
(PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75).

Door de Commissie ontvangen kennisgevingen van nationale ontwerp-voorschriften op technisch gebied:

Referentie (1)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (2)
93-0134-DK	Deense verbeteringen en aanvullingen bij ETS 300 001, augustus 1992	10. 9. 1993
93-0144-D	BAPT 223 ZV II — Toelatingsvoorschrift voor beeldtelefoons uit de proefserie	27. 8. 1993
93-0145-D	BAPT 223 ZV 6 — Toelatingsvoorschrift voor ISDN-eindinrichtingen voor de aansluiting op ISDN-basis- en primaire multiplexaansluitingen van het nationale ISDN van DBP Telekom, laag 2- en laag 3-aspecten	27. 8. 1993
93-0146-D	BAPT 224 ZV 1 — Toelatingsvoorschrift voor ISDN-eindinrichtingen aan de ISDN-basisaansluiting (laag 1)	27. 8. 1993
93-0147-D	BAPT 223 ZV 10 — Toelatingsvoorschrift voor eindapparatuur van de 3,1 kHz-telefoondienst voor aansluiting op het nationale ISDN-net	27. 8. 1993
93-0148-D	Ontwerpverordening inzake hygiëne-eisen ten aanzien van de behandeling en het in de handel brengen van kippeëieren en levensmiddelen die rauwe eieren bevatten (Hühnereier-Verordnung) van ... 1993	dringende
93-0149-B	Koninklijk besluit inzake het gebruik van aardgas onder druk (NGV) voor het voortbewegen van auto's	19. 8. 1993
93-0150-NL	Specificatie van conformiteit voor apparatuur bestemd voor aansluiting op de Nederlandse telefoondienst voor wat betreft: T 18-01 Digital European Cordless Telecommunications (DECT)	25. 8. 1993
93-0151-E	Ministerieel besluit waarbij bijlage 13 en paragraaf 16.6 van de bijlage bij het ministerieel besluit van 21 november 1984 is gewijzigd, waarbij de kwaliteitsnormen voor groentenconserven werden goedgekeurd	6. 9. 1993
93-0152-E	Voorstel tot wijziging van het ministerieel besluit van 3 oktober 1983, waarbij de algemene kwaliteitsnorm voor gepasteuriseerde melk voor gebruik op de Spaanse markt is goedgekeurd	6. 9. 1993
93-0153-E	Voorstel tot wijziging van het ministerieel besluit van 1 juli 1987, waarbij de algemene kwaliteitsnorm voor yoghurt of voor yoghurt bestemd voor de Spaanse markt, is goedgekeurd	6. 9. 1993
93-0154-UK	(Vrijstellings)voorschriften inzake draadloze telegrafie (netwerkgebruikers)	25. 8. 1993
93-0156-E	Ontwerpbesluit inzake de eigenschappen en de gebruiksvoorwaarden van luchtbanden voor auto's en hun aanhangers	8. 9. 1993
93-0157-NL	Warenwetregeling nieuwe voedingsmiddelen	30. 8. 1993
93-0158-F	Ontwerpbesluit houdende wijziging van het besluit van 16 juli 1954 inzake de verlichting en markering van voertuigen	gesloten
93-0159-F	Ontwerpbesluit inzake de goedkeuring van een derde remsignaal	gesloten
93-0160-D	Toelatingsvoorschrift voor digitale eindinrichtingen met interface volgens CCITT X.21-aanbeveling	8. 9. 1993

Referentie (1)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (2)
93-0161-UK	De voorschriften van 1993 inzake wegvoertuigen (constructie en gebruik — wijziging — nr.)	8. 9. 1993
93-0162-E	Wijzigingsvoorstel met betrekking tot de ministeriële verordening van 20 oktober 1983 die de algemene kwaliteitsnorm vaststelt voor gecondenseerde melk die bestemd is voor de binnenlandse markt	6. 9. 1993

(1) Jaar — registratienummer — kennisgevende Lid-Staat.
(2) Termijn waarbinnen de Commissie en de Lid-Staten commentaar kunnen leveren.
(3) De gebruikelijke informatieprocedure is niet van toepassing voor kennisgevingen met betrekking tot de farmacopee.
(4) Geen vervaldatum omdat de Commissie de motivering inzake de urgentie heeft aanvaard.

De Commissie herinnert aan haar mededeling van 1 oktober 1986 (PB nr. C 245 van 1. 10. 1986, blz. 4) volgens welke zij van oordeel is dat, indien een Lid-Staat een technisch voorschrift vaststelt dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 83/189/EEG valt, zonder het ontwerp mede te delen aan de Commissie of de standstill-verplichting na te komen, het aldus vastgestelde voorschrift niet kan worden toegepast jegens derden in het rechtsstelsel van de betrokken Lid-Staat. De Commissie is derhalve van oordeel dat de partijen het recht hebben van de nationale rechterlijke instanties te verwachten dat zij weigeren nationale technische voorschriften toe te passen die niet volgens de vereisten van het Gemeenschapsrecht zijn aangemeld.

Voor eventuele inlichtingen over de kennisgevingen kunt u terecht bij de nationale diensten waarvan een lijst is gepubliceerd in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 67 van 17 maart 1989.

Wijziging van de lijst betreffende de benoeming van de leden van de raadgevende comités voor de landbouwsector

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 96 van 5 april 1993)

(93/C 178/04)

Bladzijde	Leden (kolom 3)	vervangen door
3	J. Lindner (D)	D. Van Evercooren (B)
4	C. Colleluori (I)	L. Camilli (I)
5	J. Skrumsager Skau (DK)	L. Hvidtfeldt Nielsen (DK)
	L. A. Soares Ferreira (P)	D. Rodrigo Ribeiro de Aguiar Pinto (P)
7	B. Hosking (UK)	M. Burtt (UK)
	C. Colleluori (I)	P. Abballe (I)
9	B. A. Jones (UK)	R. Campbell (UK)
20	M. Raspini (I)	R. Battaglia (I)
26	J. Roach (UK)	I. Mathieson (UK)
	R. M. Chater (UK)	J. Malcolm (UK)
29	A. Beyers (B)	O. Wullepit (B)
31	W. Koops (NL)	W. G. van der Fliert (NL)
35	M. Morelli (I)	O. Polito (I)
47	J. Santos (P)	J. David (P)

Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* voor door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen)

(Week van 22 tot en met 26 juni 1993)

(93/C 178/05)

Nummer van de aanbesteding	Nummer en datum van het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* „S"	Land	Project	Uiterste aanbiedingsdatum
3672	S 119 van 22. 6. 1993	Mauretanië	MR-Nouakchott: Havenwerken	14. 9. 1993
3677	S 119 van 22. 6. 1993	Bangladesh	BD-Dhaka: Voorbehoedmiddel	8. 7. 1993
3705	S 119 van 22. 6. 1993	Tanzania	TZ-Dar es Salaam: Loofgroef behandeling uitrustingen	21. 9. 1993
3673	S 121 van 25. 6. 1993	Guinee-Bissau	GW-Bissau: Brug in weg	19. 10. 1993
3674	S 121 van 25. 6. 1993	Guinee-Bissau	GW-Bissau: Secundaire weg	19. 10. 1993
3647	S 121 van 25. 6. 1993	Algerije	DZ-Algiers: Landbouw- en laboratoriumuitrustingen	11. 9. 1993
3694	S 121 van 25. 6. 1993	Anguilla	KN-The Valley: Watertank	16. 9. 1993
3683	S 122 van 26. 6. 1993	Sierra Leone	SL-Freetown: Olieprodukten	5. 7. 1993
3707	S 122 van 26. 6. 1993	Burundi	BI-Boejoemboera: Voertuigen	8. 9. 1993
3708	S 122 van 26. 6. 1993	Senegal	SN-Dakar: Herstel van wegen	30. 9. 1993

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 26 april 1993

in zaak C-386/92 (verzoek van de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin Automobiles — Maison du deux roues, rechter bij het Tribunal de commerce de Romans, om een prejudiciële beslissing): Monin Automobiles tegen Maison du deux roues (1)

(Niet-ontvankelijkheid)

(93/C 178/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-386/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin Automobiles — Maison du deux roues, rechter bij het Tribunal de commerce de Romans, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30 en 85 van het EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, President; C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg en J. L. Murray, kamerpresidenten; G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn en D. A. O. Edward, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: J.-G. Giraud, op 26 april 1993 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Gelet op de door de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin bij beschikking van 14 oktober 1992 voorgelegde vragen, is het verzoek om een prejudiciële beslissing niet-ontvankelijk.

(1) PB nr. C 310 van 27. 11. 1992.

Verzoek van het Arbeitsgericht Bremen van 5 mei 1993 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. Freers en H. Speckmann en Deutsche Bundespost

(Zaak C-278/93)

(93/C 178/07)

Het Arbeitsgericht Bremen — Kammer 7 — heeft bij beschikking van 5 mei 1993, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 mei 1993, in het geding tussen E. Freers en H. Speckmann en Deutsche Bundespost, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vormt de economisch aan de werknemer of de werkneemster toekomende vergoeding voor de in een wettelijk geregelde werknemersvertegenwoordiging verrichte werkzaamheden, een beloning in de zin van de bepalingen van Gemeenschapsrecht inzake gelijke beloning van mannen en vrouwen (artikel 119 van het EEG-Verdrag, Richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 (1))?

2. Zo ja, is het feit dat naar nationaal recht de werkzaamheden in een werknemersvertegenwoordiging niet worden bezoldigd, maar dat in beginsel het loondervingsbeginsel geldt, een objectieve grond voor ongelijke behandeling die niets uitstaande heeft met discriminatie van vrouwen?

3. Zo het antwoord op vraag 2 ontkennend luidt, is het een dergelijke objectieve grond voor ongelijke behandeling, dat aan deeltijdwerknemers voor de deelneming aan een de gehele dag durende cursus weliswaar enkel het loon overeenkomstig hun deeltijdarbeid wordt doorbetaald, maar anderzijds aan dergelijke werknemers, die in wezen overuren verrichten, deze overuren worden uitbetaald, ook als de duur van de cursus overeenkomt met de normale werkdag?

(1) PB nr. L 45 van 19. 2. 1975, blz. 19.

Verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main van 10 juni 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen N. Lieber enerzijds en W. S. Göbel en S. Göbel anderzijds

(Zaak C-292/93)

(93/C 178/08)

Het Oberlandesgericht Frankfurt am Main — 19de Zivilsenat — heeft bij beschikking van 10 juni 1992, inge-

komen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 mei 1993, in het geding tussen N. Lieber enerzijds en W. S. Göbel en S. Göbel anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Valt de compensatie wegens genoten voordelen van een woning na een nietige eigendomsoverdracht ook onder de in artikel 16, lid 1, van het Executieverdrag geregelde materies?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 19 mei 1993 in het geding E. Debouche tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, te Rijswijk

(Zaak C-302/93)

(93/C 178/09)

Het Gerechtshof te 's-Gravenhage heeft bij uitspraak van 19 mei 1993, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 juni 1993, in het geding E. Debouche, te Dour (België), tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, te Rijswijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Hoe moeten de — met name onder . . . vermelde — bepalingen van de Zesde en van de Achtste Richtlijn [1] in hun onderlinge samenhang worden uitgelegd teneinde het . . . nader aangeduide verzoek om teruggaaf van omzetbelasting [2] te kunnen beoordelen?

[1] Artikel 3, onder b), en artikel 5, eerste alinea, van de Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen (PB nr. L 331 van 27. 12. 1979, blz. 11), in samenhang met artikel 17, tweede lid en derde lid, onder a), van de Zesde Richtlijn 77/338/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1).

[2] Verzoek ingediend door een in België gevestigde advocaat wiens werkzaamheden in België vrijgesteld zijn van omzetbelasting, en strekkende tot teruggaaf van Nederlandse omzetbelasting betaald ter zake van een in Nederland geleasde auto welke hij uitsluitend in België ten behoeve van zijn werkzaamheden als advocaat gebruikte.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 8 juni 1993

in zaak T-50/92: G. Fiorani tegen Europees Parlement [1]

(Ambtenaar — Overplaatsing/nieuwe tewerkstelling — Maatregel ter organisatie van diensten — Verkapte tuchtmaatregel — Bezwarend besluit)

(93/C 178/10)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-50/92, G. Fiorani, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Munsbach (Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. Campinos en J. Pantalis), betreffende enerzijds de nietigverklaring van de nota van 15 oktober 1991 naar luid waarvan verzoeker is „overgeplaatst" van de dienst „postsortering" naar de „bodedienst", en voor zoveel als nodig, van het besluit van 24 maart 1992 tot afwijzing van verzoekers klacht, en anderzijds tot vergoeding van de beweerdelijk door verzoeker geleden immateriële schade, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, Kamerpresident; H. Kirschner en A. Saggio, rechters; griffier: H. Jung, op 8 juni 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.*

2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

[1] PB nr. C 189 van 28. 7. 1992.

Beroep, op 1 juni 1993 ingesteld door G. Ojha tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-36/93)

(93/C 178/11)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 juni 1993 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door G. Ojha, te Korbeek-Lo (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure en V. Leclercq, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

— nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 20 oktober 1992 om verzoekers post per 1 november 1992 over te brengen naar het Directoraat-generaal „Werkgelegenheid, industriële betrekkingen en sociale zaken" te Brussel;

— voor zoveel nodig, nietig te verklaren het besluit van F. de Koster en J. Prat van 9 oktober 1992, waarbij verzoeker werd uitgenodigd de nodige maatregelen te treffen voor zijn terugkeer naar Brussel met ingang van 1 november 1992;

— verweerster te veroordelen tot betaling van 500 000 Bfr. ter vergoeding van de door verzoeker geleden immateriële schade;

— verzoeker akte te verlenen van zijn besluit, een apart beroep in te stellen ter verkrijging van vergoeding van de geleden materiële schade;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-95/92 ([1]).

Wat het beroep tot schadevergoeding betreft meent verzoeker, dat de Commissie in haar memorie van antwoord in zaak T-95/92 R zelf heeft erkend dat hij ten gevolge van het bestreden besluit schade heeft geleden die door de in bijlage VII bij het Statuut voorziene vergoedingen slechts gedeeltelijk wordt gecompenseerd.

Hierbij komt, dat hij verscheidene malen vals is beschuldigd zonder dat de Commissie een onderzoek heeft gesteld alvorens het overplaatsingsbesluit te nemen. Dit vormt een tekortkoming waarvoor hij schadeloos dient te worden gesteld.

Voorts dient ook de schade te worden vergoed die hij in zijn beroep, zijn vermogen en huisvesting heeft geleden door de onaanvaardbare situatie van onzekerheid waarin de relaties tussen verzoeker en de Commissie zich hebben ontwikkeld.

([1]) PB nr. C 326 van 11. 12. 1992.

Beroep, op 3 juni 1993 ingesteld door A. M. Stahlschmidt tegen Europees Parlement

(Zaak T-38/93)

(93/C 178/12)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 juni 1993 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door A. M. Stahlschmidt, wonende te Bourglinster (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage

— nietig te verklaren het besluit van 9 oktober 1992, ingevolge waarvan verzoeker de sedert 1 oktober 1987 tot 1 juli 1992 onverschuldigd betaalde ontheemdingstoelage dient terug te betalen,

— verweerder te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het besluit van het Europees Parlement tot terugvordering van de ontheemdingstoelage die hem onverschuldigd is betaald sedert 1 oktober 1987, toen hij de nationaliteit verkreeg van de Lid-Staat waar de instelling is gevestigd waarbij hij is tewerkgesteld.

Hij voert aan, dat volgens artikel 85 van het Ambtenarenstatuut een onverschuldigd betaald bedrag slechts kan worden teruggevorderd, indien de bevoordeelde kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling of indien deze onregelmatigheid zo voor de hand lag dat de bevoordeelde daarvan kennis had moeten dragen.

Wat de eerste voorwaarde betreft, voert verzoeker aan, dat hij verweerder onmiddellijk op de hoogte heeft gebracht van zijn nieuwe nationaliteit, doch dat tot 25 juni 1992 elke reactie op die mededeling is uitgebleven. Wel werd de ontheemdingstoelage hem gedurende deze hele periode betaald. Wat verweerders argument betreft, dat hem op 12 juni 1989 een individuele inlichtingenfiche werd bezorgd, waarin werd gepreciseerd dat de ontheemdingstoelage per 1 oktober 1987 werd geschorst, ontkent verzoeker met klem dat hij ooit een dergelijke fiche zou hebben ontvangen. Nog afgezien hiervan, doet deze fiche niet duidelijk van de schorsing blijken.

Wat de voorwaarde betreffende de klaarblijkelijke onregelmatigheid betreft, herinnert verzoeker eraan, dat ervan wordt uitgegaan dat alleen in geval van opzet of nalatigheid aan deze voorwaarde is voldaan. Hij heeft evenwel onmiddellijk de administratie van het Europees Parlement van zijn nieuwe nationaliteit op de hoogte gebracht.

Anderzijds kon verzoeker, die geen jurist is, bij de lezing van artikel 4, lid 1, van bijlage VII bij het Statuut op goede gronden aannemen dat hij, ongeacht de verkrijging tijdens zijn loopbaan van de nationaliteit van de staat van tewerkstelling, welke nationaliteit hij vroeger niet had, verder op regelmatige wijze in het genot kon blijven van deze toelage die hem in het verleden was toegekend; deze indruk werd overigens bevestigd door het uitblijven van een weerlegging van de administratie, die pas vijf jaar en acht maanden nadat verzoeker zelf haar de relevante informatie had meegedeeld, heeft gereageerd.

Doorhaling van zaak T-41/92 [1]

(93/C 178/13)

De Derde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 mei 1993 de doorhaling in het register gelast van zaak T-41/92: F. Gouveia tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

[1] PB nr. C 173 van 9. 7. 1992.

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de depositogarantiestelsels [1]

(93/C 178/14)

COM(93) 253 def. — SYN 415

(Door de Commissie ingediend op 7 juni 1993 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

[1] PB nr. C 163 van 30. 6. 1992, blz. 6.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, eerste en derde volzin,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
In samenwerking met het Europees Parlement,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	

Eerste tot en met negende overweging ongewijzigd

Tiende overweging	Tiende overweging
Overwegende dat het geharmoniseerde garantieniveau echter niet te laag mag zijn, waardoor een te groot aantal deposito's niet onder het minimale beschermingsniveau zou vallen; dat het bij gebreke van statistische gegevens betreffende het bedrag van de deposito's bij de kredietinstellingen van de Gemeenschap redelijk voorkomt zich te baseren op het mediane bedrag dat door de nationale stelsels wordt geboden, hetgeen neerkomt op een bedrag van 15 000 ecu;	Overwegende dat het geharmoniseerde garantieniveau echter niet te laag mag zijn, waardoor een te groot aantal deposanten niet onder het minimale beschermingsniveau zou vallen; dat het redelijk voorkomt zich te baseren op een bedrag van 20 000 ecu als geharmoniseerd garantieniveau;
Elfde overweging	**Elfde overweging**
Overwegende dat evenwel in de garantiestelsels in de zes Lid-Staten met een bedrag die boven het mediane niveau ligt, de deposanten een hogere dekking van hun deposito's wordt geboden; dat het niet opportuun voorkomt te verlangen dat deze stelsels, waarvan bepaalde ingevolge aanbeveling 87/63/EEG onlangs zijn ingevoerd, op dit punt worden gewijzigd;	Overwegende dat evenwel in sommige Lid-Staten de deposanten een hogere dekking van hun deposito's wordt geboden; dat het niet opportuun voorkomt te verlangen dat deze stelsels, waarvan bepaalde ingevolge Aanbeveling 87/63/EEG onlangs zijn ingevoerd, op dit punt worden gewijzigd;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	Overweging veertien bis (nieuw) Overwegende dat de harmonisatie van de depositogarantiestelsels in de Gemeenschap in geen geval het bestaan van de stelsels gericht op de bescherming van de instellingen in gevaar mag brengen, vooral omdat deze hun doeltreffendheid hebben bewezen; dat sommige Lid-Staten kunnen erkennen dat instellingen die aangesloten zijn bij dergelijke stelsels die een enigszins andere bescherming tot doel hebben, aan de doelstellingen van deze richtlijn voldoen;
Overige overwegingen ongewijzigd	
HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:	Ongewijzigd
Artikel 1	*Artikel 1*
1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:	1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:
	kredietinstelling: een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening;
	bijkantoor: een bedrijfszetel welke een deel zonder rechtspersoonlijkheid vormt van een kredietinstelling en welke rechtstreeks geheel of gedeeltelijk de handelingen verricht die eigen zijn aan de werkzaamheden van een kredietinstelling; verscheidene bedrijfszetels in eenzelfde Lid-Staat van een kredietinstelling met hoofdkantoor in een andere Lid-Staat worden beschouwd als één enkel bijkantoor;
deposito: de creditsaldo's die het gevolg zijn van op een rekening staande gelden of die tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeien en die de kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke of contractuele voorwaarden dient terug te betalen, alsmede schuldvorderingen waarvoor de kredietinstelling overdraagbare schuldbewijzen heeft uitgegeven;	*deposito:* de creditsaldo's die het gevolg zijn van op een rekening staande gelden of die tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeien en die de kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke of contractuele voorwaarden dient terug te betalen, alsmede schuldvorderingen waarvoor de kredietinstelling overdraagbare schuldbewijzen heeft uitgegeven, met uitzondering van obligaties die aan de voorwaarden van artikel 22, lid 4, van Richtlijn 88/220/EEG inzake icbe's (instellingen voor collectieve belegging in effecten) voldoen;
Overige definities ongewijzigd	
2. De volgende deposito's zijn van terugbetaling door een garantiestelsel uitgesloten: — verbintenissen ten aanzien van andere kredietinstellingen; — achtergestelde leningen, dit wil zeggen die waarvoor bindende overeenkomsten bestaan luidens welke die leningen in geval van faillissement of liquidatie van de kredietinstelling eerst worden terugbetaald nadat alle andere schulden zijn voldaan.	2. De volgende deposito's zijn van terugbetaling door een garantiestelsel uitgesloten: — onverminderd artikel 5, lid 3, verbintenissen ten aanzien van andere kredietinstellingen; — achtergestelde leningen, dit wil zeggen die waarvoor bindende overeenkomsten bestaan luidens welke die leningen in geval van faillissement of liquidatie van de kredietinstelling eerst worden terugbetaald nadat alle andere schulden zijn voldaan.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 2

1. Iedere Lid-Staat ziet erop toe dat op zijn grondgebied een of meer depositogarantiestelsels worden ingevoerd waarbij zich alle kredietinstellingen waaraan ingevolge artikel 3 van Richtlijn 77/780/EEG in deze Lid-Staat vergunning is verleend, verplicht moeten aansluiten. Deze stelsels dekken de deposanten bij door deze kredietinstellingen in andere Lid-Staten opgerichte kantoren.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 2

1. Iedere Lid-Staat ziet erop toe dat op zijn grondgebied een of meer depositogarantiestelsels worden ingevoerd. Behoudens de in de volgende alinea genoemde uitzonderingen mag geen enkele instelling waaraan ingevolge artikel 3 van Richtlijn 77/780/EEG in een bepaalde Lid-Staat vergunning is verleend, deposito's aanvaarden indien zij niet bij een van deze stelsels is aangesloten. Deze stelsels dekken de deposanten bij door deze kredietinstellingen in andere Lid-Staten opgerichte kantoren.

De Lid-Staten kunnen een kredietinstelling evenwel vrijstellen van de verplichting zich bij een depositogarantiestelsel aan te sluiten indien deze instelling reeds lid is van een stelsel dat de kredietinstelling zelf beschermt, met name door haar liquiditeit en solvabiliteit te waarborgen, op voorwaarde dat:

— een dergelijke bescherming is erkend als gelijkwaardig aan de bescherming die wordt geboden door het (de) erkende stelsel(s),

— en het niet gaat om een door de Lid-Staten of hun lokale of regionale autoriteiten aan een openbare kredietinstelling verleende bescherming.

Lid 2 ongewijzigd

3. Indien een uit hoofde van lid 1 verplicht aangesloten kredietinstelling of een uit hoofde van lid 2 vrijwillig aangesloten bijkantoor niet aan de op die kredietinstelling, respectievelijk op dat bijkantoor als lid van het stelsel rustende verplichtingen voldoet, wordt de controleautoriteit die de vergunning heeft afgegeven daarvan in kennis gesteld.

Na alle nodige maatregelen te hebben genomen om de naleving door de kredietinstelling, respectievelijk het bijkantoor van de op de kredietinstelling, respectievelijk het bijkantoor rustende verplichtingen te verkrijgen en na van de besluiten van de controleautoriteit (bij voorbeeld sanering of intrekking van de vergunning) kennis te hebben genomen, kan tot de uitsluiting van de kredietinstelling, respectievelijk het bijkantoor worden besloten.

In dat geval wordt de garantie voor de deposanten bij de kredietinstelling, respectievelijk bij het bijkantoor gedurende twaalf maanden te rekenen vanaf de datum van uitsluiting gehandhaafd.

3. Indien een uit hoofde van lid 1, eerste alinea, verplicht aangesloten kredietinstelling of een uit hoofde van lid 2 vrijwillig aangesloten bijkantoor niet aan de op die kredietinstelling, respectievelijk op dat bijkantoor als lid van het stelsel rustende verplichtingen voldoet, wordt de controleautoriteit die de vergunning heeft afgegeven daarvan in kennis gesteld. Deze neemt, in samenwerking met de bestuurders van het garantiestelsel, alle passende maatregelen, met inbegrip van sancties, om te verkrijgen dat de kredietinstelling haar verplichtingen nakomt.

Indien deze maatregelen niet toereikend zijn om de naleving door de kredietinstelling, respectievelijk het bijkantoor van de op de kredietinstelling, respectievelijk het bijkantoor rustende verplichtingen te waarborgen, kunnen de bestuurders van het garantiestelsel, voor zover het nationale recht zulks toelaat en met de instemming van de controleautoriteit, tot de uitsluiting besluiten.

In dat geval wordt de garantie voor de deposito's die bij de kredietinstelling, respectievelijk bij het bijkantoor uiterlijk binnen één maand te rekenen vanaf de datum van uitsluiting zijn verricht, gedurende twaalf maanden te rekenen vanaf diezelfde datum van uitsluiting gehandhaafd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

1. Onverminderd artikel 9, lid 1, van Richtlijn 77/780/EEG kunnen de Lid-Staten bepalen dat bijkantoren die worden opgericht door kredietinstellingen waarvan het hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt, zich bij een op hun grondgebied bestaand depositogarantiestelsel dienen aan te sluiten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

1. Onverminderd artikel 9, lid 1, van Richtlijn 77/780/EEG zien de Lid-Staten erop toe dat bijkantoren die worden opgericht door kredietinstellingen waarvan het hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt, een dekking genieten die gelijkwaardig is aan die welke in de betrokken Lid-Staat van kracht is, zulks uit hoofde van een garantiestelsel waarbij de instelling waartoe deze bijkantoren behoren, is aangesloten.

Indien dat niet het geval is, kunnen de Lid-Staten bepalen dat bijkantoren die worden opgericht door kredietinstellingen waarvan het hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt, zich bij een op hun grondgebied bestaand depositogarantiestelsel dienen aan te sluiten.

Leden 2 en 3 ongewijzigd

Artikel 4

1. De depositogarantiestelsels voorzien erin dat, indien een kredietinstelling in een financiële crisis verkeert ten gevolge waarvan niet meer over de deposito's kan worden beschikt, het totaal van de deposito's van eenzelfde deposant tot een beloop van 15 000 ecu wordt gedekt.

Artikel 4

1. De depositogarantiestelsels voorzien erin dat, indien een kredietinstelling in een financiële crisis verkeert ten gevolge waarvan niet meer over de deposito's kan worden beschikt, het totaal van de deposito's van eenzelfde deposant tot een beloop van 20 000 ecu wordt gedekt.

Lid 2 ongewijzigd

3. Het onderhavige artikel belet niet dat bepalingen worden gehandhaafd of vastgesteld waarbij het maximumgarantiebedrag wordt verhoogd.

3. Dit artikel belet niet dat bepalingen worden gehandhaafd of vastgesteld die aan de deposanten een vollediger bescherming bieden, bij voorbeeld door uitbreiding van de categorieën deposanten die onder de garantie vallen, of door verhoging van de maximale schadeloosstelling. Dit artikel staat evenmin eraan in de weg dat bepalingen worden vastgesteld die voor bepaalde soorten deposito's van levensbelang, zoals pensioenvoorzieningen, integrale bescherming voorschrijven.

4. De Lid-Staten kunnen de in lid 1 genoemde of de in lid 3 bedoelde garantie tot een percentage van het bedrag van de deposito's beperken. Het gegarandeerde percentage moet echter ingeval het uit hoofde van de garantie uit te keren bedrag minder dan 15 000 ecu mocht zijn, 90 % of meer van het totaal der deposito's bedragen.

4. De Lid-Staten kunnen de in lid 1 genoemde of de in lid 3 bedoelde garantie tot een percentage van het bedrag van de deposito's beperken. Het gegarandeerde percentage moet echter ingeval het uit hoofde van de garantie uit te keren bedrag minder dan 20 000 ecu mocht zijn, 90 % of meer van het totaal der deposito's bedragen.

Lid 5

(nieuw)

5. Uiterlijk vijf jaar na de in artikel 8, lid 1, genoemde datum dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de toepassing van dit artikel, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen tot wijziging, waarin rekening is gehouden met de ontwikkeling van de banksector en van de economische en monetaire toestand in de Gemeenschap.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 5 ongewijzigd	
Artikel 6	*Artikel 6*
1. De Lid-Staten bepalen dat de bedrijfsleiding van de kredietinstelling haar deposanten de voornaamste gegevens meedeelt die het mogelijk maken vast te stellen bij welk garantiestelsel de kredietinstelling en haar bijkantoren in de Gemeenschap zijn aangesloten. De in het kader van het garantiestelsel geldende beperkingen en maxima worden gemakkelijk begrijpelijk vermeld.	1. De Lid-Staten bepalen dat de bedrijfsleiding van de kredietinstelling haar deposanten de voornaamste gegevens meedeelt die het mogelijk maken vast te stellen bij welk garantiestelsel de kredietinstelling en haar bijkantoren in de Gemeenschap zijn aangesloten. De deposanten moeten in kennis worden gesteld van het in het kader van het garantiestelsel vastgestelde garantieniveau. Voorts moet informatie over de terugbetalingsvoorwaarden en de in dat verband te vervullen formaliteiten op eenvoudig verzoek worden verstrekt.
Lid 2 ongewijzigd	
Artikel 7 tot en met 9 ongewijzigd	
Bijlage ongewijzigd	

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke fiscale regeling voor uitkeringen van rente en van royalties tussen moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten [1]

(93/C 178/15)

COM(93) 196 def.

(Door de Commissie ingediend op 10 juni 1993 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

Het voorstel wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2 wordt lid 1 van artikel 2;

2. aan artikel 2 wordt het volgende lid 2 toegevoegd:

„2. Naast het bepaalde in lid 1 worden alle andere betalingen die als rente of royalties worden beschouwd op grond van een verdrag inzake dubbele belastingheffing tussen de Staat van de debiteur en de Staat van de begunstigde, of, bij gebreke van een verdrag, op grond van de belastingwetgeving van de Staat van de debiteur, als zodanig behandeld voor de toepassing van deze richtlijn.".

[1] PB nr. C 53 van 28. 2. 1991, blz. 26.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Informatie van de Commissie betreffende de overeenkomst tussen de EG en de VS inzake overheidsopdrachten

(93/C 178/16)

Op 25. 5. 1993 hebben de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika een Memorandum van Overeenkomst („de Overeenkomst") inzake overheidsopdrachten gesloten. Deze Overeenkomst is openbaar gemaakt in Publikatieblad nr. L 125 van 20. 5. 1993.

Op grond van deze overeenkomst moeten de overheidsdiensten die onder de GATT-Overeenkomst inzake overheidsopdrachten vallen (de in Bijlage 1 van gewijzigde Richtlijn 80/767/EEG en de Bijlage 1 van de Overeenkomst zijn opgesomd) de voordelen die de gegadigden van de Gemeenschap genieten bij het dingen naar overheidsopdrachten voor werken op grond van Richtlijn 71/305/EEG en, met ingang van 1. 7. 1993, voor het verrichten van diensten overeenkomstig Richtlijn 92/50/EEG eveneens toekennen aan gegadigden, produkten en diensten van de Verenigde Staten.

Bovendien moeten de instanties van de EG in de sector elektriciteit, waarop artikel 2, lid 1 en lid 2, sub a), punt ii, en Bijlage II van Richtlijn 90/531/EEG van toepassing zijn, de gegadigden, produkten en aanverwante diensten van de Verenigde Staten dezelfde voordelen bieden als die, welke de gegadigden van de Gemeenschap ingevolge deze Richtlijn genieten. Bij het bepalen van het aandeel van uit derde landen afkomstige produkten overeenkomstig artikel 29 worden de uit de Verenigde Staten afkomstige produkten niet in aanmerking genomen.

EUROPEES ECONOMISCH SAMENWERKINGSVERBAND

Bekendmaking krachtens Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 [1] — Oprichting

(93/C 178/17)

1. ***Statutaire naam van het EESV:*** International Nacelle Systems EEIG
2. ***Datum van inschrijving van het EESV:*** 31. 3. 1993
3. ***Plaats van inschrijving van het EESV:***
   a) ***Lid-Staat:*** F
   b) ***Plaats:*** Nanterre.
4. ***Handelsregisternummer van het EESV:*** RCS Nanterre C 390-684-736 (93C00014)
5. ***Publikatie:***
   a) ***Volledige naam van de publikatie:*** Bulletin officiel des annonces civiles et commerciales (BODACC)
   b)
   c) ***Datum van publikatie:*** 29. 5. 1993

[1] PB nr. L 199 van 31. 7. 1985, blz. 1.

Assistentie op het gebied van de controle van de omzetting van communautaire richtlijnen in de voedingswarensector

(93/C 178/18)

1. ***Aanbestedende dienst:*** Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal III, Industrie, Eenheid III/E/1, „Voedingswaren - wetgeving; wetenschappelijke en technische aspecten", Wetstraat 200, B-1049 Brussel.

   Tel. (02) 295 08 74 (mevrouw G. Schmidt) / (02) 295 47 65 (mevrouw N. Sauze) / (02) 295 43 89 (mevrouw A. Fox). Telegramadres: COMEUR Brussel. Telex COMEUR BRU 21877. Telefax (02) 296 09 51/295 17 35.

2. ***Wijze van aanbesteding:*** Openbare procedure.

3. a) ***Plaats van uitvoering:*** Bij de contractant.

   Plaats van levering: De betrokken diensten van de Commissie (zie punt 5, sub a)).

   b) ***Categorie waartoe de dienst behoort en beschrijving:*** Categorie: CPC-referentienummer: 861. De Commissie heeft het voornemen een of meer contracten te plaatsen voor dienstverlening, met name voor assistentie bij het verrichten van analyses en voor het opstellen van expertiserapporten betreffende de overeenstemming van de door de Lid-Staten vastgestelde nationale regelgeving (hierna „nationale omzettingsmaatregelen" te noemen) met de overeenkomstige communautaire richtlijnen inzake het opheffen van technische handelsbelemmeringen in de voedingswarensector.

   Deze aanbesteding is gericht tot de leveranciers van diensten die in staat zijn de volgende taken te vervullen:

   1) Assistentie op het gebied van de controle van de omzetting van ongeveer vijftig communautaire richtlijnen in de nationale wetgeving van een of meer Lid-Staten.

   Deze controle bestaat uit een analyse van elke door de Lid-Staat vastgestelde omzettingsmaatregel. De voor deze analyse te volgen methode is:

   Juridische analyse:

   — Beoordeling of de teksten die gebruikt zijn bij de omzetting in het nationaal recht van het betrokken land in overeenstemming zijn met en beantwoorden aan de doelstellingen van de richtlijnen.

   — Beoordeling van de juridische overeenstemming van de nationale omzettingsmaatregelen met de tekst van de richtlijnen, met inbegrip van de bijlagen.

   2) Opstelling van een rapport betreffende elke nationale omzettingsmaatregel, waarin de resultaten van deze analyses zijn weergegeven overeenkomstig een bij de diensten van de Commissie te verkrijgen model (zie punt 5, sub a)).

   Het onder 2 genoemde eindrapport waarin alle rapporten zijn opgenomen, moet geschreven zijn in een van de officiële talen van de Gemeenschap.

   De volledige lijst van de communautaire richtlijnen waarop deze aanbesteding betrekking heeft kan worden aangevraagd bij de diensten van de Commissie (zie punt 5, sub a)) van deze aanbesteding].

   Inschrijvers kunnen een offerte indienen voor bijstand op het gebied van de controle van de wetgeving van één of meer Lid-Staten. De opdracht zal per partij worden gegund, waarbij elke partij betrekking heeft op de dienstverlening betreffende één Lid-Staat.

4. ***Termijn voor het voltooien van de dienst:*** De dienst dient te worden geleverd binnen 18 maanden na de datum van ondertekening van het contract.

5. a) ***Aanvragen van documenten:*** Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal III, Eenheid III/E/1, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (Bureau Nerviens 9 - 2/29B - Nerviërslaan), tel. (02) 295 56 80.

   b) ***Uiterste datum voor het aanvragen van documenten:*** Uiterlijk 26 dagen na publikatie van deze aanbesteding (17.00 uur).

6. a) ***Uiterste datum voor de ontvangst van de offertes:*** Uiterlijk 60 dagen na de datum van verzending van deze aanbesteding (17.00 uur).

   b) ***Adres waar de offertes moeten worden ingediend:*** Belangstellenden dienen hun offertes uiterlijk de tweeënvijftigste dag (17.00 uur) na de publikatie van deze aanbesteding hetzij per aangetekend schrijven, waarbij het poststempel als bewijs geldt, hetzij persoonlijk in te dienen bij het secretariaat van de in punt 5, sub a), genoemde dienst.

   De offertes dienen te worden ingezonden in een dubbele enveloppe. Behalve het adres van de genoemde dienst moet op deze enveloppen worden vermeld:

   „Aanbesteding ..., offerte van bedrijf... Mag slechts worden geopend door de met de opening belaste commissie". Zelfklevende enveloppen die ongemerkt kunnen worden geopend en weer gesloten, mogen niet worden gebruikt.

   c) ***Taal waarin offertes dienen te zijn opgesteld:*** De offertes dienen te zijn opgesteld in een van de officiële talen van de Gemeenschap.

7. a) ***De betrokken diensten van DG III zijn aanwezig bij de opening van de enveloppen.***

   b) ***Termijn:*** De eerste dagen volgend op de afsluiting van de aanbesteding, te Brussel.

8. ***Borgsommen en waarborgen:*** Wanneer het bedrag van het contract hoger is dan 250 000 ecu, wordt de contractant verzocht een „Waarborg voor de terugbetaling van het voorschot" in de vorm van een bankwaarborg te leveren.

9. ***Wijze van financiering en betaling:*** De wijze van financiering en betaling is zoals vermeld in het modelcontract voor de levering van diensten dat kan worden aangevraagd bij de diensten van de Commissie (zie punt 5, sub a)).

10.

11. ***Inlichtingen over de technische eisen waaraan de dienstverleners dienen te voldoen:***

   — De dienstverleners dienen een juridische opleiding te hebben gekregen en te beschikken over een ruime ervaring op het gebied van de voedingswetgeving van het of de gecontroleerde land(en) en van de voedingswetgeving van de Europese Gemeenschap. Hiertoe dienen zij bij hun offerte bewijsstukken te voegen, met name een gedetailleerd overzicht van de technische outillage waarover zij beschikken. Om hun ervaring op het bedoelde gebied aan te tonen dient bij de inschrijving het curriculum vitae van de betrokken personen te worden gevoegd, alsmede een lijst van soortgelijke, in de afgelopen drie jaar uitgevoerde werkzaamheden.

12. ***Termijn gedurende welke de inschrijver zijn aanbod gestand moet doen:*** Tot 6 maanden na vermelde einddatum voor inschrijvingen.

13. ***Bij de gunning aan te leggen criteria:***

   a) de kwaliteit van de geleverde dienst,

   b) de prijs,

   c) de voorgestelde methode.

14. ***Overige inlichtingen:*** Voor aspecten waarin niet uitdrukkelijk in deze aanbesteding wordt voorzien, houdt elke offerte vanwege de inschrijver aanvaarding in van de „algemene voorwaarden" die van toepassing zijn op door de Commissie gegunde opdrachten.

   De dienstverleners dienen BTW-plichtig te zijn. Een ontwerp-„modelcontract voor de levering van diensten", alsmede de bovenvermelde algemene voorwaarden kunnen bij de Commissie worden aangevraagd (zie punt 5, sub a)).

   De Commissie stelt de inschrijvers in kennis van het resultaat van hun inschrijving.

15. ***Datum van verzending van de aanbesteding:*** 22. 6. 1993.

16. ***Datum van ontvangst van de aankondiging door het Bureau voor officiële publikaties van de Europese Gemeenschappen:*** 22. 6. 1993.

Acties op het gebied van de consumentenvoorlichting 1993/1994

Aanbesteding

(93/C 178/19)

De Commissie wenst acties te stimuleren die de stroom van consumenteninformatie in elk van de twaalf Lid-Staten verbeteren. Deze acties zijn bedoeld om de consumenten te informeren over de verwachte praktische gevolgen van de interne markt voor hun dagelijkse levensomstandigheden.

Er worden hoofdzakelijk inschrijvingen ingewacht van non-profit-organisaties, waaronder consumentenverenigingen, instellingen ter behartiging van consumentenbelangen en niet-commerciële communicatieorganisaties, die op communautair, nationaal, regionaal of lokaal niveau werkzaam zijn, aantoonbaar over ervaring in het verstrekken van informatie aan consumenten beschikken en kunnen bewijzen dat zij de nodige middelen bezitten om de hieronder beschreven opdracht uit te voeren.

Het bestreken geografische gebied kan lokaal, regionaal, nationaal of meer dan een Lid-Staat zijn.

Er worden inschrijvingen ingewacht voor de volgende acties: ontwerp, produktie en distributie van posters (maximale afmetingen 100 cm × 50 cm); ontwerp, produktie en distributie van folders of brochures; ontwerp, produktie en distributie van speciale supplementen bij dagbladen of tijdschriften; ontwerp, produktie en uitzending van radio- of televisieprogramma's.

Elk van de vier hierboven vermelde actietypes moet als een ondeelbaar geheel worden beschouwd: zo moet bijvoorbeeld een voorstel voor de brochures alle fasen van het ontwerp tot de distributie omvatten. De acties moeten betrekking hebben op een of meer van de volgende onderwerpen: produktieveiligheid; misleidende reclame; bankwezen; consumentenkrediet; verzekeringen; farmaceutische produkten; cosmetica; pakketreizen; etikettering van levensmiddelen.

De door deze voorlichtingsacties over te brengen boodschap moet een of meer van de volgende thema's omvatten:

— de interne markt is een realiteit en kan van direct voordeel zijn voor de consument;

— hoewel consumententransacties nooit geheel vrij van risico kunnen zijn, kunnen de consumenten over het algemeen in vertrouwen gebruik maken van de door de interne markt geboden mogelijkheden, omdat hun fundamentele rechten beschermd zijn;

— een actieve consument, die goed over zijn/haar rechten is geïnformeerd, speelt een essentiële rol bij het in stand houden van de concurrentievoorwaarden in de interne markt.

Het grote publiek moet in staat zijn elke voorlichtingsactie te identificeren als een element van een communautaire voorlichtingsinspanning. Elke actie moet daarom trachten het door de Commissie ontwikkelde logo te integreren als middel om de consumentenvoorlichting op het niveau van de Gemeenschap te identificeren (zie bijlage A).

De actie(s) moet(en) zijn voltooid en een eindrapport moet zijn ingediend tegen 30. 9. 1994. De inschrijvingen moeten in een van de officiële talen van de Gemeenschap worden ingediend.

Financiële aspecten

Elk project dat wordt ingediend moet een begroting met een raming van de totale kosten omvatten en vergezeld gaan van passende gegevens waaruit blijkt dat de ramingen op een deugdelijke basis zijn gestoeld. Indien van toepassing moet met name de volgende informatie worden verstrekt:

— welke delen van elk project door de organisatie zelf zullen worden uitgevoerd en welke delen aan andere organisaties zullen worden uitbesteed;

— de totale kosten van het project en elk onderdeel daarvan, inclusief BTW en andere belastingen, transport- en verzekeringskosten;

— gedetailleerde personeelskosten, onder vermelding van:

  het aantal personeelsleden, ingedeeld naar categorie,

  de kosten per eenheid (op uur-/week-/maandbasis, naar gelang van het geval),

  de totale duur van de dienstbetrekking,

  de te gebruiken middelen ter controle van de daadwerkelijk gewerkte tijd;

— transportkosten;

— de bron en het geraamde bedrag van andere dan door de Commissie verstrekte financiële middelen (bijvoorbeeld gebruik van eigen fondsen of opbrengsten van verkopen of publikaties).

Er zij op gewezen dat de Europese Gemeenschap is vrijgesteld van alle belastingen, heffingen en rechten overeenkomstig de bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, gehecht aan het Verdrag van 8. 4. 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben. Deze vrijstelling wordt door de regeringen van de Lid-Staten verleend, hetzij door restitutie op grond van bewijsstukken, hetzij door directe vrijstelling. Aan een begunstigde inschrijver zullen nadere bijzonderheden worden verstrekt over de gevolgen van deze bepalingen voor de boekhoudkundige procedures van een specifieke actie.

De in de inschrijving opgegeven prijzen moeten echter exclusief belastingen, heffingen en rechten luiden. Wanneer de inschrijvers BTW-plichtig zijn, moeten zij duidelijk en afzonderlijk het bedrag van de verschuldigde BTW en de prijs exclusief BTW aangeven.

De inschrijvers dienen hun inschrijving gestand te doen gedurende een periode van drie maanden, gerekend vanaf de datum waarop de inschrijving naar de Commissie is verzonden.

Inschrijvingsprocedure

a) De inschrijvingen moeten in drievoud worden ingediend.

b) De drie exemplaren moeten in twee niet-zelfklevende enveloppen worden gedaan. Op de binnenste enveloppe moet het volgende opschrift worden aangebracht: „Uitnodiging tot inschrijving ref. SPC/U 5/001. Inschrijving ingediend door ... (naam van de inschrijver). Mag uitsluitend door de aanbestedingscommissie worden geopend".

c) De inschrijvingen moeten worden ondertekend door de gevolmachtigde vertegenwoordiger(s) van de inschrijvende organisatie.

d) Als de inschrijving per post wordt ingediend, moet dit geschieden per aangetekende brief, geadresseerd aan:

   — Commissie van de Europese Gemeenschappen, Dienst Consumentenbeleid, JII/70, Wetstraat 200, B-1049 Brussel.

De per post verzonden inschrijvingen moeten zijn afgestempeld op of vóór de 52e dag na de publikatie in het PB (de publikatiedag geldt als dag nr. 1), tenzij deze dag in een weekend of op een feestdag valt: in dit geval wordt de termijn verlengd tot de eerste werkdag daarna.

e) De inschrijving kan ook eigenhandig worden afgegeven aan:

   — Commissie van de Europese Gemeenschappen, Dienst Consumentenbeleid - Receptie, Jozef II-straat 70, B-1040 Brussel.

Eigenhandig afgegeven inschrijvingen moeten op het hierboven vermelde adres zijn ontvangen uiterlijk om 17.00 uur op de 52e dag na publikatie in het PB (de publikatiedag geldt als dag nr. 1), tenzij deze dag in een weekend of op een feestdag valt: in dit geval wordt de termijn verlengd tot de eerste werkdag daarna.

De persoon die een inschrijving afgeeft moet deze overhandigen aan een ambtenaar aan de receptie tegen overlegging van een gedateerd ontvangstbewijs.

f) Door het indienen van een inschrijving gaat de inschrijver akkoord met de Algemene voorwaarden van toepassing op de aannemingscontracten van de Commissie voor wat betreft alle zaken die niet door de in dit document opgenomen voorwaarden zijn geregeld.

Selectieprocedure

De ingediende inschrijvingen zullen worden onderzocht door een selectiecommissie, samengesteld uit ambtenaren van de diensten van de Commissie en zo nodig bijgestaan door externe deskundigen.

Nadere inlichtingen

De Commissie zal alle inschrijvers in kennis stellen van het resultaat van hun inschrijving. Nadere inlichtingen worden, voor zover strict noodzakelijk, verstrekt door:

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, Dienst Consumentenbeleid, Jozef II-straat 70, B-1040 Brussel, tel. (32-2) 295 56 57.

Met betrekking tot deze uitnodiging tot inschrijving worden geen andere vormen van contact toegestaan.

Tegenwaarde van de ecu

Drempelwaarden op het gebied van overheidsopdrachten (Richtlijn 92/50/EEG), geldig vanaf 1. 7. 1993-31. 12. 1993

(93/C 178/20)

De drempelwaarden, geldig vanaf 1. 7. 1993 betreffende overheidsopdrachten voor dienstverlening overeenkomstig Richtlijn 92/50/EEG [1] zijn de volgende:

	ECU 80 000	ECU 200 000	ECU 750 000
Belgische en Luxemburgse frank	3 398 728	8 496 820	31 863 075
Deense kroon	631 365	1 578 412	5 919 045
Duitse mark	164 213	410 532	1 539 495
Griekse drachme	16 444 160	41 110 400	154 164 000
Franse frank	555 464	1 388 660	5 207 475
Gulden	185 078	462 696	1 735 110
Iers pond	61 527	153 818	576 819
Lire	121 776 800	304 442 000	1 141 657 500
Pond sterling	56 572	141 431	530 366
Peseta	10 333 760	25 834 400	96 879 000
Escudo	14 366 960	35 917 400	134 690 250

[1] PB nr. L 209 van 24. 7. 1992, blz. 1.